

РЕШЕНИЕ

№ 4895

гр. София, 16.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3737** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор /КФН/ срещу Решение от 20.03.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100-тен състав по НАХД № 2195 по описа за 2012г., с което е отменено изцяло Наказателно постановление № Р-10-16/13.01.2012 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор”. С последното на основание чл.106б, ал.9 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 90д, ал.1, т.4, предложение първо от ЗЗО, изразяващо се в инвестиране на над 30% от здравноосигурителните резерви в акции и облигации, издадени от търговски дружества и приети за търговия на фондова борса.

Недоволен от решението касаторът го обжалва като неправилно и необосновано. Счита, че неправилно въззивната инстанция е приела, че със Закона за изменение и допълнение на ЗЗО, обн.ДВ, бр.60/2012г., законодателят, отменяйки нормите на раздел II, III, IV и V, е обявил деянието, за което е санкционирано дружеството – ответник по касационната жалба, за ненаказуемо. С посочения ЗИД ЗЗО се предвижда едногодишен срок, в който здравноосигурителните дружества да приведат дейността

си в съответствие с Кодекса за застраховане /КЗ/, като до получаване на лиценз или съответно до изтичане на този срок дейността се осъществява по досегашния ред. Изрично се посочва, че едногодишният период е даден с оглед необходимостта, вследствие от завишена законова регламентация, здравноосигурителните дружества да се преобразуват в застрахователни такива. Поддържа се, че регламентацията на разпоредбата на чл.90д, ал.1, т.4 ЗЗО и чл.74, ал.1, т.2 КЗ относно диверсификацията на активите, е аналогична, с оглед което не е отпаднала наказуемостта на извършените нарушения. Претендира се отмяната на обжалваното решение и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], редовно и своевременно призован, не изпраща представител, не ангажира становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

По делото е установено, че след проведена проверка в електронната система на КФН, след постъпването по електронен път в същата система на изпратената от дружеството-ответник и подписана с електронен подпис, справка за инвестиции на здравноосигурителните резерви, се установило, че дружеството е инвестирало над 30 на сто от всичките си активи в облигации, търгувани на фондовата борса. От справките, подписани с електронен подпис, представени от дружеството в Комисията за финансов надзор на 29.04.2011г. и 02.05.2011г., се е установило, че дружеството е инвестирало 77,54 на сто от здравноосигурителните резерви в акции и облигации, издадени от търговски дружества и приети за търговия на фондовата борса с балансова стойност 1 115 000 лева, при допустими 30 на сто. Актосъставителят Б. приел, че с това си бездействие дружеството е нарушило разпоредбата на чл.90д, ал.1, т.4, предл. първо ЗЗО, за което нарушение съставил АУАН № Р-06-546/21.07.2011г. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление, с което административно-наказващият орган е възприел изцяло обстоятелствата, посочени в АУАН, квалифицирал е нарушението и е индивидуализирал наказанието.

Въз основа на събраните доказателства и след анализа им, въззивната инстанция е достигнала до извода, че АУАН и НП са съставени от компетентни органи, видно и от приложената заповед за оправомощаване на актосъставителя, при спазване на сроковете, установени в чл.34, ал.1 ЗАНН. Приел, че са спазени изискванията на чл.42 и чл.57, ал.1 ЗАНН, като в хода на административно-наказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. С оглед събраните в хода на съдебното производство доказателства, обосновал извод, че посоченото в НП нарушение по чл.106б, ал.6, вр. с чл.90д, ал.1, т.4, предложение първо от ЗЗО се явява доказано и негов автор е дружеството, чиято отговорност е ангажирана. За да постанови обжалвания резултат е обосновал приложимост на чл.3, ал.2 ЗАНН, предвид настъпилото в хода на административно-наказателното производство обстоятелство, а именно отмяната с Държавен вестник бр. 60 от 2012 г., в сила от 07.08.2012 г., както на разпоредбата на чл. 90д ЗЗО, така и тази на чл.106б, ал. 6 ЗЗО,

без в същия закон или друг нормативен акт да е предвиден аналогичен състав на административно нарушение.

Така постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от настоящата касационна инстанция.

Със Закона за изменение и допълнение на ЗЗО, обн. в ДВ бр.60 от 07.08.2012 г. /ЗИД на ЗЗО/ са отменени разпоредбите на Раздел II „Дейност по доброволно здравно осигуряване”, Раздел III „Здравноосигурителни дружества и лицензиране”, Раздел IV „Преобразуване, прекратяване, ликвидация и несъстоятелност на здравноосигурителни дружества”, Раздел V „Държавен надзор върху дейността на доброволно здравно осигуряване” всичките- част от Глава трета „Доброволно здравно осигуряване” от ЗЗО. Съгласно разпоредбата на § 29, ал.1 от ПЗР към ЗИД на ЗЗО, в едногодишен срок от влизането в сила на този закон заварените здравноосигурителни дружества с издадена лицензия за дейност по доброволно здравно осигуряване по реда на Закона за здравното осигуряване привеждат дейността си в съответствие с Кодекса за застраховането и подават заявление до Комисията за финансов надзор за издаване на лиценз за извършване на застраховане по т. 2 или по т. 1 и 2 от раздел II, буква "А" на приложение № 1 към Кодекса за застраховането. Дотогава, съгласно § 30 от ПЗР към ЗИД на ЗО „заварените здравноосигурителни дружества с издадена лицензия за дейност по доброволно здравно осигуряване по реда на Закона за здравното осигуряване до получаването на лиценз за извършване на застраховане, съответно до изтичането на срока за привеждане на дейността в съответствие с Кодекса за застраховането по § 29, ал. 1, извършват дейността си по досегашния ред, като се прилагат и досегашните разпоредби на чл. 81 - 88, чл. 89 - 90г, чл. 90е, чл. 90з - 97в, чл. 99б, чл. 99в, чл. 99е - 99н и чл. 106б. За инвестициите на техническите резерви на здравноосигурителното дружество се прилага Кодексът за застраховането.” Действително, сочената от касатора разпоредба на чл.74, ал.1, т.2 и т.4 КЗ регламентира отношенията, предмет на отменената разпоредба на чл.90д от ЗЗО, а именно отношенията, свързани с резервите и тяхното инвестиране. /Очевидно поради това и чл.90д от ЗЗО не е сред изброените в § 30 от ПЗР към ЗИД на ЗЗО/. Регламентираният от чл.74, ал.1, т.2 и т.4 КЗ режим е още по-ограничителен, поради което законодателното изменение на режима за резервите и тяхното инвестиране, не е по-благоприятно за лицата, осъществяващи дейност, свързана с доброволното здравно осигуряване.

Безспорно по-благоприятна за нарушителя е действащата редакция на ЗЗО, по смисъла, на която извършеното от дружеството деяние не представлява административно нарушение, тъй като същото не е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.03.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100-тен състав по НАХД № 2195 по описа за 2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.